

Implantoprotezyka

Pismo Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Implantologii Stomatologicznej

- Dlaczego implantoprotezyka?
- Sterowana regeneracja kości
- Badania biomechaniczne
- Stosowanie implantów śródostnych

Tom I nr 1 (I) Cena 15 zł

1 Wrzesień 2000

RAJMUND ORLICKI¹, WIESŁAW CHLADEK², TOMASZ LIPSKI¹

WYŻĘŹNIE TKANEK KOSTNYCH W STREFACH REKONSTRUKCJI UZĘBIENIA WYKONANYCH Z ZASTOSOWANIEM IMPLANTÓW I WKŁADÓW KORONOWO-KORZENIOWYCH

Praca recenzowana

¹ Katedra Protetyki Stomatologicznej, Collegium Medicum UJ

Kierownik: prof. dr hab. med. Stanisław Majewski

² Katedra Mechaniki i Technologii Przeróbki Plastycznej, Politechnika Śląska

Kierownik: prof. dr hab. inż. Franciszek Grosmen

³ Katedra i Zakład Protetyki Stomatologicznej, Śląska Akademia Medyczna
Kierownik: prof. dr hab. med. Antoni Karasiński

Streszczenie: W pracy przedstawiono wyniki badań oddziaływanie wybranych konstrukcji metalowych stosowanych w rekonstrukcji uzębienia na zmiany rozkładów naprężen w tkankach naturalnych. Wykorzystując metodę elementów skończonych zamodelowano wpływ sił okluzyjnych na naprężenia w układzie kostnym w strefie kowiczenia implantów stomatologicznych systemów Bränemark i Garbaccio stanowiących filary implantoprotezy zęba pojedynczego. Analizowano długosć implantu oraz kierunek jego wprowadzenia. Stwierdzono istotną różnicę wyżęźnienia tkanej kostnej w stosunku do stanu naturalnego. Uzyskane wyniki wskazują możliwość wpływu na wielkość naprężen poprzez odpowiedni dobór długosci wszczepu. Analizowano również metody całkowitej rekonstrukcji korony zęba wykorzystując prefabrykowane wkłady koronowo-korzeniowe. Stwierdzono, że zarówno dla zębów jedno-, jak wielokorzeniowych metalowe konstrukcje powyważają retencję materiału rekonstruktycznego przejmując rolę twardych tkanek zęba oraz, że zbyt bliska odległość końca wkładu od otworu fizjologicznego będzie sprzyjać mechanicznym uszkodzeniom korzenia.

Summary: The study describes the results regarding the action of selected metal structures used in the reconstruction of the dentition, on the alteration of strain distribution in the body tissues. A simulation study was carried out on the influence of occlusal forces on strains in the bone system in the region of Bränemark & Garbaccio dental implants forming implant-prostheses for single tooth abutments. There were found to be significant differences of strain distribution in bony tissue when compared to the natural state. The obtained results indicate the possibility of influencing the majority of strains by the appropriate selection of implant length. It was also found that both for single and for multirooted teeth, metal constructions that improve retention of prosthesis material take over the role of the hard tooth tissues and that too close a distance of the end of the implant to the physiological opening favours mechanical damage to the root.

Hasło indeksowe: modelowanie, implanty stomatologiczne, wkłady koronowo-korzeniowe, naprężenia

Key words: simulation models, dental implants, crown post inlays, strains.

WPROWADZENIE

Wprowadzanie do praktyki klinicznej tytanowych elementów konstrukcyjnych pozwalających na stabilne osadzenie w tku żebowym całkowicie utraconych koron stwarza możliwość alternatywnego podejścia do wyboru metody leczenia. Przy podejmowaniu decyzji lekarz stomatolog musi w krótkim czasie rozwiązać cały kompleks zagadnień projektowych, począwszy od oczennego stanu mechanicznego tkanej własnej utrzymujących odtwarzane fragmenty uzębienia, do odpowiedniego doboru materiałów i ich umiejętności przetworzenia z dostosowaniem do indywidualnych warunków panujących w jamie ustnej pacjenta. Do najbardziej pożądanego form leczenia należy zaliczyć

metody pozwalające przywrócić wydolność funkcjonalną uzębienia przy jednoczesnym zachowaniu wysokich walorów estetycznych wykonanej rekonstrukcji. Takie właśnie efekty można uzyskać w przypadkach uzupełniania braków żebowych oraz rozległych ubytków koron przy wykorzystaniu, wkręcanych w tkanki naturalne, śrub metalowych. Bogate oferujące materiały pozwalających skutecznie odtwarzać zarówno fragmenty żebów własnych, jak i brakujące uzębienie towarzyszący odpowiednia informacja o zmianach w biomechanice układu stomatognatycznego.

Przedstawiana praca jest rezultatem badań mających za zadanie ilustrację wybranych stanów mechanicznych zachodzących w obszarach uzębienia odtworzonego z

wykorzystaniem prefabrykowanych wkładów koronowo-korzeniowych oraz różniących się sposobem podparcia o kość korową, jedno- i dwufazowych środkostnych filarów implantologicznych.

BADANIA I METODY

W przedstawionej pracy oddziaływanie mechaniczne wszczepu na tkankę kostną zweryfikowano na modelach teoretycznych budowanych na podstawie dostępnych danych z pismennictwa. Budując modele żebów odtwarzano aparat zawieszony żebów, strukturę tkanej kostnej poprzez uwzględnienie zróżnicowanych właściwości kości korowej i kości gąbczastej oraz, w przypadku analizy funkcyj-

nowania wkładów koronowo-korzeniowych, wielowarstwową budowę zęba złożonego ze szkliwa, zębiny, cementu kostnego i miazgi. Przeprowadzone obliczenia naprężeń dla zdrowych zębów jedno- i wielokorzeniowych stanowiły punkt odniesienia przy ocenie zmian wyłężenia tkanek własnych spowodowanych wprowadzeniem śrub tylnowych. Oceniając wszczepy śród-kostne symulowano obciążenie implantoprotez opartych na wszczepie Bränemarka oraz bikortikalnej śrubie typu Garbaccio, uzupełniających pojedyncze braki zębowe w rozważanych obszarach. Warunki obciążenia określono na podstawie pomiarów sił zgryzu spotykanych u pacjentów z zębami własnymi oraz użytkujących różnego typu protezy zębowe. Ponieważ celem pracy była ocena wyłężenia kości korowej, w rozważaniach tych pominięto strukturę zębów. Dokładną budowę zębów uwzględniono w analizie mechanizmu funkcjonowania prefabrykowanych wkładów koronowo-korzeniowych. Badaniami modelowymi objęto przypadki, w których wypełnienie stanowi integralną całość z wkładem i zębem rekonstruowanym. Analizie poddano następujące modele: zęba zdrowego oraz zęba z koroną całkowicie odbudowaną przy wzmacnieniu rekonstrukcji sztyftami. Obliczenia prowadzono metodą elementów skończonych z wykorzystaniem programu ALGOR.

OCENA SIŁ ZGRYZU

Elementami niezbędnymi do poprawnego przeprowadzenia badań modelowych są informacje dotyczące przewidywanych obciążen zębów. W pracy określono siły okluzyjne, za pomocą przyrządu własnej konstrukcji umożliwiającego szybkie określenie siły w warunkach gabinetu stomatologicznego (1). W badaniach sił wzduż faktu zębowego uczestniczyło 14 osób w wieku od 23 do 44 lat o dobrym stanie uzębienia. Przed przystąpieniem do pomiaru instruowano osoby badane, aby nagryzały przyrząd z siłą uznawaną przez nich za średnią siłę rozdrabniania pokarmu. Test rozpoczęto od siekaczy przesuwając się stopniowo przez kolejne zęby aż do zębów trzonowych.

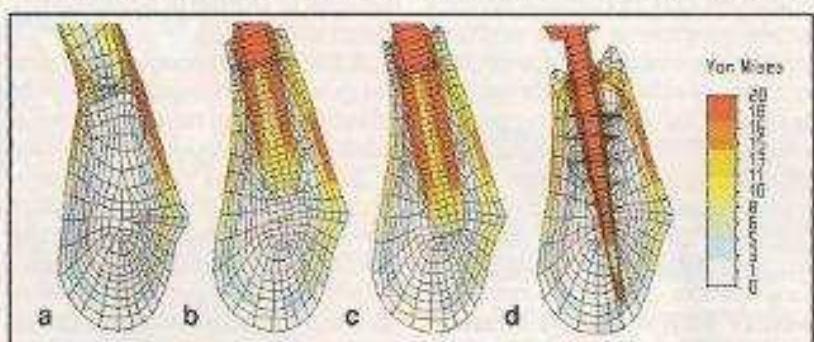
Uzyskano następujące średnie wartości sił dla poszczególnych zębów: siekacze 120 N, kły 340 N, pierwsze przedtrzonowce 300 N, drugie przedtrzonowce 370 N, pierwsze trzonowce 390 N, drugie trzonowe 390 N. Należy zaznaczyć, iż wyznaczone we wcześniejszych badaniach maksymalne siły zgryzu osiągały u niektórych osób wartości kilkakrotnie większe od podanych,

tycznych spadek naprężeń wynika ze zmiany warunków osadzenia. Zastąpienie reakcji elastycznej tkanek kostnych stosunkowo płytkego wyrostka zębodołowego przez oddziaływanie kolejnych warstw kości na głęboko kotwiczone wszczepy powoduje odciążenie kości korowej. W przypadku zębów, których korzenie są osadzone głęboko, wchodzący w strefę kości gąbczastej, efekt zastosowania filaru implantologicznego nie powoduje lokalnego spadku naprężeń. Odpowiednie mapy naprężeń, na przykładzie górnego zęba naturalnego, pokazano na rycinie 2.

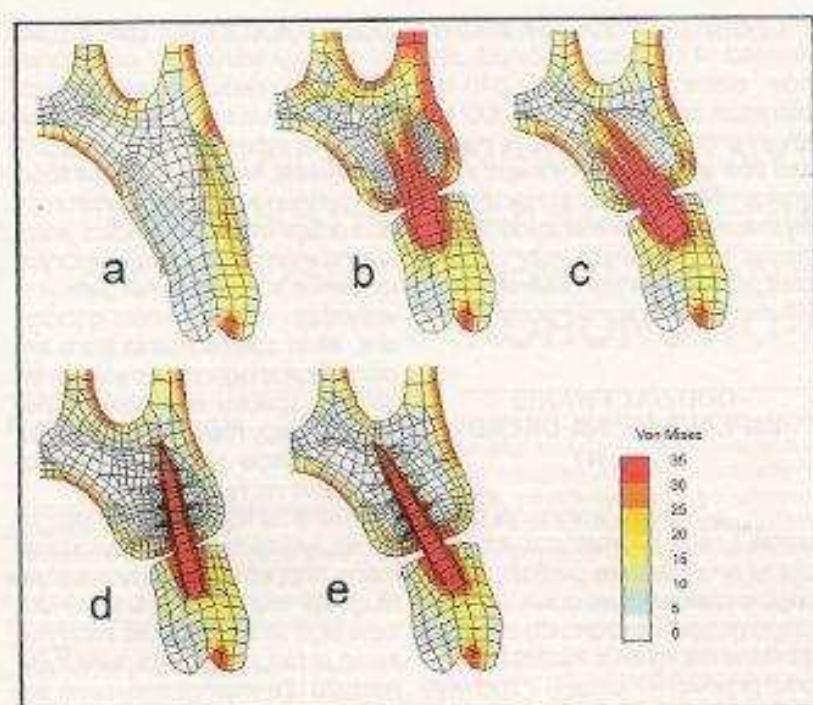
Rycina 2a ilustruje stan naturalny, na rycinach 2b i 2c pokazano mapy naprężeń ilustrujące wpływ długości wszczepu Bränemarka i kąta jego wprowadzenia na wyłężenie układu kostnego, a na rycinach 2d i 2e analogiczne mapy dla śruby bikortikalnej. Przedstawione wyniki wskazują, iż obciążenie implantoprotezy opartej na wszczepie Bränemarka siłą zbliżoną do obciążenia zębów zdrowych, powoduje wyraźny wzrost wyłżenia układu kostnego w obszarze kotwienia wszczepu. Zastosowanie większej długości wszczepu, pomimo wprowadzenia go niezgodnie z przebiegiem osi długiej zęba, powoduje odciążenie układu kostnego. Wprowadzenie drugiego punktu podparcia, filaru typu Garbaccio, zmniejsza znacznie wrażliwość układu kostnego na sposób wprowadzenia wszczepu.

OCENA FUNKCJONOWANIA WKŁADÓW WZMACNIAJĄCYCH CAŁKOWITĄ REKONSTRUKCJĘ KORONY ZĘBA

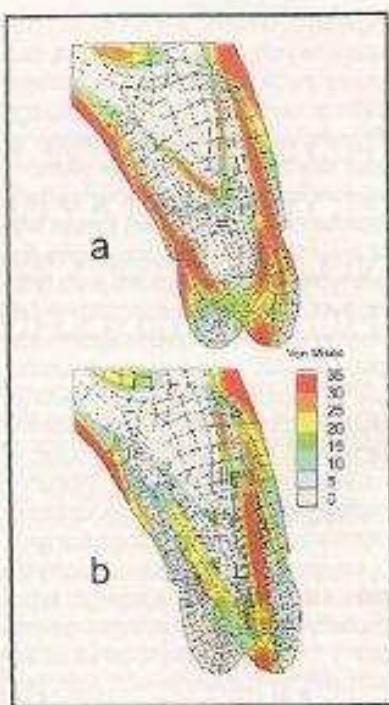
Całkowita utrata korony zęba jest zaliczana do przypadków klinicz-

Ryc. 1. Opis w tekście.

Rycina 2. Opis w tekście.

Rycina 3. Opis w tekście.

nych pozwalających na alternatywny wybór metody leczenia – usunięcie pozostałych po zębie korzeni i zastosowanie leczenia protetycznego lub wykorzystanie korzeni do osadzenia wkladów mających za zadanie zapewnienie odpowiedniej retencji dla materiału rekonstrukcyjnego. Współcześnie dużą popularnością (9) cieszą się prefabrykowane wklady osadzane na gwincie w kanałach zębów. Kształty części koronowych wkladów są zróżnicowane, począwszy od bogato rozwiniętych walców czy stożków do nieznacznie karbowanych sztyftów, co zwiększa możliwość ich doboru zgodnie z indywidualnymi wskazaniami klinicznymi. Mechanizm działania wkladów ilustrują mapy naprężeń pokazane na rycinie 3.

Jak widać, w przypadku zębów zdrowych (3a), obciążenia przenoszone są głównie przez szkliwo i zębinę stanowiące twardą strukturę zęba. W zębach z koronami odbudowanymi przy wykorzystaniu wkladów (3b) widzimy, iż rolę tych wysoko wytrzymalych stref przejmują konstrukcje metalowe przenoszące obciążenia na korzenie pozostałe po zębach własnych. Taki sposób odbudowy zęba powoduje jedynie zmianę sposobu obciążenia korzenia natomiast nie pociąga za sobą zmian w biome-

chanicznych warunkach pracy szersko rozumianego przyjęcia.

WNIOSKI

1. Uzupełnianie braków zębowych za pomocą protez opartych na filarach implantologicznych powoduje zmiany w charakterze obciążenia układu kostnego.

2. W przypadku stosowania wszczepów typu Bränemarka istnieje możliwość kształtowania naprężeń w strefach kolwiczenia poprzez odpowiedni dobór wielkości wszczepu.

3. Wprowadzenie wszczepu o zwiększonej długości, pomimo jego odchylenia od osi długiej zęba, powoduje spadek wyżężenia tkanki kostnej w odniesieniu do wszczepu krótkiego poprowadzonego wzduż osi.

4. Bikortykowe podparcie wszczepu powoduje mniejszą wrażliwość układu kostnego na kierunek wprowadzenia wszczepu.

5. Odbudowa całkowicie utrąconej korony zęba z wykorzystaniem prefabrykowanych wkladów korzenowo-korzeniowych gwarantuje dobrą wytrzymałość rekonstrukcji bez negatywnego oddziaływania na tkanki przyjęcia.

Piśmiennictwo

1. Chledek W., Lipski T.: Metoda badania sił zgryzu wykorzystująca deformację plastyczną próbek z blachy aluminiowej. Inżynieria Materiałowa 1998, nr 2.
2. Chledek W., Orlicki R., Lipski T., Plaza M.: Ocena wyżężenia kości w obszarach oddziaływanie implantów stomatologicznych. Materiały Seminarium Biomechanika w Implantologii. Ustroń 1997.
3. Grotowski T.: Atlas wszczepów dentystycznych. Bellona, Warszawa 1992.
4. Łasiński W.: Anatomia głowy dla stomatologów. PZWL, Warszawa 1978.
5. Dejak B., Młotkowski A.: Analiza naprężeń w modelach dwu- i trójwymiarowych zębów badanych metodą elementów skończonych. Protetyka Stomatologiczna 1994, 4.
6. Martin R.B., Burr D.B.: Structure, Function, and Adaptation of Compact Bone. Raven Press, New York 1969.
7. Schroeder A. i inni: Oral Implantology Basics ITI Hollow Cylinder System. Thieme, Stuttgart, 1996.
8. Tamatsu Y., Kamoto K., Arai M., Ide Y.: Properties of the elastic modulus from buccal compact bone of human mandible. The Bulletin of Tokyo Dental College, 1996, Vol. 37, 2.
9. Krynicki M., Iliewicz L., Chledek W., Wierucka B.: Ocena wypełnień rozległych ubytków twardych tkanek zębów bezmiazgowych zbrojonych retencyjnie wkladami korzenowo-korzeniowymi na podstawie badań modelowych. Annales Academiae Medicae Silesiensis, Supl. 26, Katowice 1998.